

Soudní poplatky

Neměl-li povinnost zaplatit soudní poplatek za odvolání původní žalobce [neboť byl od jeho placení osvobozen podle § 11 odst. 2 písm. n) zákona o soudních poplatcích], nemá tuto povinnost ani jeho procesní nástupce, který do řízení vstoupil podle § 107a o. s. ř. až po podání odvolání. Uvedené platí bez zřetele k tomu, že na procesního nástupce nepřechází osobní osvobození původního účastníka podle § 11 odst. 2 zákona o soudních poplatcích (ani osvobození přiznané původnímu účastníku řízení podle § 138 o. s. ř.). Po procesním nástupci tak nelze požadovat, aby zaplatil soudní poplatek za odvolání podané jeho procesním předchůdcem, jenž byl od placení soudních poplatků osvobozen podle § 11 odst. 2 písm. n) zákona o soudních poplatcích, a odvolací řízení nelze zastavit pro nezaplacení takového poplatku podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Cdo 144/2015, ze dne 17.12.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce KRESTA, s. r. o., se sídlem v O., zastoupené Mgr. P.B., advokátem, se sídlem v O., proti žalovanému JUDr. P. D., zastoupenému JUDr. M.R., advokátkou, se sídlem ve Z., o zaplacení 1.433.389 Kč s příslušenstvím, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 35 Cm 138/2013, o dovolání žalobce proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30. září 2014, č. j. 5 Cmo 292/2014-94, tak, že usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30. září 2014, č. j. 5 Cmo 292/2014-94, se mění takto: Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 2. července 2014, č. j. 35 Cm 138/2013-79, ve znění usnesení ze dne 10. července 2014, č. j. 35 Cm 138/2013-84, se mění tak, že řízení o odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. října 2013, č. j. 35 Cm 138/2013-35, se nezastavuje.

Z odůvodnění:

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 29. října 2013, č. j. 35 Cm 138/2013-35, zamítl žalobu Mgr. Moniky Cihelkové, insolvenční správkyne dlužníka E. M. Technology a. s., identifikační číslo osoby 28389719 (dále jen „insolvenční správkyne“) o zaplacení 1.433.389 Kč s příslušenstvím (výrok I.) a rozhodl o nákladech řízení (výrok II.).

Proti rozsudku soudu prvního stupně podala insolvenční správkyne dne 26. listopadu 2013 odvolání (č. l. 43 a 44 spisu). Podáním ze dne 22. dubna 2014 (č. l. 59 spisu) navrhla, aby na její místo vstoupila jako procesní nástupce společnost KRESTA, s. r. o. Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 7. května 2014, č. j. 5 Cmo 501/2013-67, jež nabylo právní moci dne 28. května 2014, připustil, aby na místo původní žalobkyně (insolvenční správkyne) vstoupila do řízení KRESTA, s. r. o. (dále též jen „žalobce“). Následně odvolací soud usnesením ze dne 3. června 2014, č. j. 5 Cmo 501/2013-70, vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku ve výši 71.669,50 Kč za podané odvolání.

Žalobce soudní poplatek nezaplatil. Proto Krajský soud v Brně usnesením ze dne 2. července 2014, č. j. 35 Cm 138/2013-79, ve znění usnesení ze dne 10. července 2014, č. j. 35 Cm 138/2013-84, zastavil řízení o odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. října 2013, č. j. 35 Cm 138/2013-35 (výrok I.), a rozhodl o nákladech řízení (výrok II.).

Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 30. září 2014, č. j. 5 Cmo 292/2014-94, k odvolání žalobce potvrdil usnesení soudu prvního stupně (první výrok) a rozhodl o nákladech odvolacího řízení (druhý výrok).

Odvolací soud uzavřel, že byl-li od soudního poplatku za podané odvolání osvobozen původní žalobce (insolvenční správce), vzniká poplatková povinnost jeho procesnímu nástupci (společnosti KRESTA, s. r. o.), a to „v souvislosti s jeho vstupem do procesních práv a povinností“ původního žalobce. Procesní nástupce odvolatele v řízení, které není ze zákona osvobozeno od soudních poplatků, a který není účastníkem osvobozeným od soudních poplatků na základě zákona nebo soudním rozhodnutím, „nese poplatkovou povinnost za odvolací řízení“.

Proti usnesení odvolacího soudu podal žalobce dovolání, namítaje, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (uplatňuje tak dovolací důvod vymezený v § 241a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu; dále též jen „o. s. ř.“) a navrhuje, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí, jakož i usnesení soudu prvního stupně, zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Dovolatel považuje dovolání za přípustné podle § 237 o. s. ř. pro řešení (v judikatuře Nejvyššího soudu dosud neřešené) otázky, zda lze po procesním nástupci insolvenčního správce, který byl ze zákona osvobozen od placení soudních poplatků, požadovat zaplacení soudního poplatku za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé, podané původním žalobcem (insolvenčním správcem), a zda lze pro nezaplacení takového soudního poplatku zastavit odvolací řízení.

Žalovaný považuje dovolání za nepřipustné a navrhuje, aby je Nejvyšší soud odmítl, popř. zamítl.

Dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř., a to k řešení dovolatelem otevřené otázky procesního práva, v rozhodovací praxi dovolacího soudu dosud neřešené.

Dovolání je i důvodné.

Podle § 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích se soudní poplatky vybírají za řízení před soudy České republiky, a to z úkonů uvedených v sazebníku poplatků (dále jen „poplatky za řízení“).

Podle § 2 odst. 5 věty první zákona o soudních poplatcích je poplatníkem poplatku za řízení před odvolacím soudem odvolatel a za řízení před dovolacím soudem dovolatel.

Podle § 4 odst. 1 písm. b) téhož zákona vzniká poplatková povinnost za řízení podáním odvolání.

Podle § 7 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích je poplatek, s výjimkou poplatku za zápis skutečnosti do veřejného rejstříku provedený notářem, splatný vznikem poplatkové povinnosti.

A konečně, podle § 11 odst. 2 písm. n) téhož zákona se od poplatku osvobozuje insolvenční správce nebo dlužník s dispozičními oprávněními v řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku.

Poplatková povinnost za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně vzniká podáním odvolání [§ 4 odst. 1 písm. b) zákona o soudních poplatcích] a je splatná k témuž dni (§ 7 odst. 1 věta první zákona o soudních poplatcích). Podá-li odvolání účastník řízení, jemuž svědčí osvobození od soudních poplatků podle § 11 odst. 2 písm. n) zákona o soudních poplatcích, poplatková povinnost mu nevznikne.

Vstoupí-li do řízení po jeho zahájení procesní nástupce původního žalobce, stává se ke dni právní moci usnesení, jímž soud vyhověl návrhu na vstup do řízení podle § 107a o. s. ř., účastníkem řízení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. listopadu 2005, sp. zn. 29 Odo 47/2005, uveřejněné pod

číslem 64/2007 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, jež je veřejnosti přístupné - stejně jako ostatní rozhodnutí dovolacího soudu přijatá po 1. lednu 2001 - i na webových stránkách Nejvyššího soudu). Musí přitom přijmout stav řízení, jaký tu je v době jeho nástupu do řízení (§ 107a odst. 3, § 107 odst. 4 o. s. ř.), tedy - jinými slovy - vstupuje do procesních práv a povinností původního žalobce.

Z uvedeného plyne, že neměl-li povinnost zaplatit soudní poplatek za odvolání původní žalobce [neboť byl od jeho placení osvobozen podle § 11 odst. 2 písm. n) zákona o soudních poplatcích], nemá tuto povinnost ani jeho procesní nástupce, který do řízení vstoupil podle § 107a o. s. ř. až po podání odvolání. Řečené platí bez zřetele k tomu, že na procesního nástupce nepřechází osobní osvobození původního účastníka podle § 11 odst. 2 zákona o soudních poplatcích (ani osvobození přiznané původnímu účastníku řízení podle § 138 o. s. ř.; srov. shodně usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. listopadu 2003, sp. zn. 30 Cm 3/2001, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 3, ročník 2004, pod číslem 51). Po procesním nástupci tudíž nelze požadovat, aby zaplatil soudní poplatek za odvolání podané jeho procesním předchůdcem, jenž byl od placení soudních poplatků osvobozen podle § 11 odst. 2 písm. n) zákona o soudních poplatcích, a odvolací řízení nelze zastavit pro nezaplacení takového poplatku podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Jelikož právní posouzení věci co do řešení otázky, na které napadené rozhodnutí spočívá, není správné, a dosavadní výsledky řízení ukazují, že je možné o věci rozhodnout, Nejvyšší soud usnesení dovolacího soudu změnil [§ 243d písm. b) o. s. ř.].

Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (do 31. prosince 2013) se podává z článku II. bodu 2 zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Dražba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Insolvenční řízení a náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společenství vlastníků jednotek](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zemědělská půda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Smlouva o zápůjčce, insolvence](#)
- [Promlčení a ochrana spotřebitele](#)
- [Pozůstalost](#)
- [Pozůstalost](#)
- [Nezbytná cesta](#)